

OGRANICZANIE ZATORÓW PŁATNICZYCH

Praktyczny przewodnik

redakcja Jacek Liput

Michał Ćwiakowski, Jacek Liput, Agnieszka Wierzbicka

OGRANICZANIE ZATORÓW PŁATNICZYCH

Praktyczny przewodnik

redakcja Jacek Liput

Michał Ćwiakowski, Jacek Liput, Agnieszka Wierzbicka

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 kwietnia 2020 r.

Wydawca

Anna Kubuj-Kacperek

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Katarzyna Kruś

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne rozdziały opracowali:

Michał Ćwiakowski – rozdz. 4

Jacek Liput – Wstęp, rozdz. 1, 2

Agnieszka Wierzbicka – rozdz. 3

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-759-6

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	13
Rozdział 1	
Terminy zapłaty w transakcjach handlowych po nowelizacji...	17
1. Co się zmienia?.....	17
2. Regulacja unijna	18
3. Zakres zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych...	19
3.1. Definicja transakcji handlowych	19
3.2. Przedsiębiorcy	21
3.3. Niektóre kategorie działalności wyłączone z Prawa przedsiębiorców	23
3.4. Zamawiający.....	23
3.5. Osoby wykonujące wolny zawód.....	26
3.6. Oddziały lub przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych	27
3.7. Przedsiębiorcy z UE, państw EFTA – stron umowy o EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej.....	27
3.8. Wyłączenia	28
4. Umowne terminy zapłaty po zmianach	28
4.1. Rozróżnienie terminów w zależności od stron transakcji	28
4.2. Transakcje symetryczne	32
4.3. Relacje asymetryczne	34
4.4. Podmiot publiczny jako dłużnik.....	35

4.5. Podsumowanie nowych terminów zapłaty.....	36
4.6. Zakaz ustalania daty doręczenia faktury lub rachunku.....	37
4.7. Przypadek szczególny: weryfikacja towaru lub usługi...	37
5. Skutki niezgodności z regulacją, czyli z czego może skorzystać wierzyciel.....	39
5.1. Nieważność postanowień dotyczących terminów zapłaty i innych.....	39
5.2. Możliwość żądania odsetek	41
5.3. Prawo odstąpienia od umowy lub jej wypowiedzenia...	47
5.4. Powództwo o ustalenie, że termin płatności był rażąco nieuczciwy	49
5.5. Koszty dochodzenia należności	51
5.6. Przypadek szczególny: świadczenie pieniężne spełniane w częściach	54
5.7. Legitymacja czynna do dochodzenia zapłaty odsetek i innych kwot.....	55
5.8. Ułatwienia w zabezpieczeniu roszczeń	57

Rozdział 2

Zatory płatnicze z perspektywy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.....

1. Charakter nowych regulacji.....	59
2. Nowe uprawnienia Prezesa UOKiK.....	60
2.1. Ściganie nadmiernych opóźnień ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.....	60
2.2. Postępowania i kontrole	61
2.3. Administracyjne kary pieniężne – kiedy i za co?	68
2.3.1. Kara za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.....	68
2.3.2. Kara za „brak współpracy”	71
2.3.3. Ogłaszanie publiczne postępowań i kar	72
3. Zatory płatnicze z perspektywy ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.....	72
3.1. Nowy stypizowany czyn nieuczciwej konkurencji.....	72

3.2. Relacja do definicji ogólnej	76
3.3. Dochodzenie roszczeń przez uprawnionych	78

Rozdział 3

Kwestie podatkowe w ustawie nowelizującej.....	81
1. Nowości wprowadzone ustawą nowelizującą.....	81
2. Katalog wierzytelności i zobowiązań objętych korektą.....	84
3. Katalog wierzycieli uprawnionych i dłużników zobowiązanych do korekty.....	87
4. Warunek braku zbycia lub uregulowania wierzytelności (zobowiązania).....	91
5. Warunek ustalenia wartości niespłaconej wierzytelności (zobowiązania).....	94
6. Sytuacje wyłączające zastosowanie korekty	96
7. Nieważność terminów ustalonych umownie między stronami.....	96
8. Korekty podatkowe dokonywane przez wierzyciela nieuregulowanej wierzytelności.....	99
8.1. Znaczenie memoriałowego rozpoznawania przychodów podatkowych	99
8.2. Prawo wierzyciela do zmniejszenia dochodu do opodatkowania	101
8.3. Prawo wierzyciela do zwiększenia straty podatkowej....	104
8.4. Prawo wierzyciela do zmniejszenia przychodu opodatkowanego ryczałtem	105
8.5. Obowiązek korekty zwrotnej w przypadku uregulowania lub zbycia wierzytelności	107
9. Korekty podatkowe dokonywane przez dłużnika nieuregulowanego zobowiązania.....	109
9.1. Znaczenie memoriałowego rozpoznawania kosztów podatkowych.....	109
9.2. Wyłączenie ustawy nowelizującej w 2020 r. na okres pandemii COVID-19.....	110
9.3. Obowiązek zwiększenia przez dłużnika podstawy opodatkowania	115
9.4. Obowiązek zmniejszenia przez dłużnika straty podatkowej	118

9.5. Obowiązek dłużnika zwiększenia przychodu opodatkowanego ryczałtem	119
9.6. Obowiązek korekty zwrotnej w przypadku uregulowania zobowiązania	120
10. Obowiązek wykazania wiarygodności i zobowiązań w zeznaniu podatkowym	122
11. Wejście zmian w życie	122

Rozdział 4

Ograniczanie zatorów płatniczych w systemie *compliance*

przedsiębiorstwa	125
1. Potrzeba zapewnienia zgodności z nowymi regulacjami...	125
2. Podstawowe założenia systemu <i>compliance</i>	127
2.1. Pojęcie <i>compliance</i> i wymogów <i>compliance</i>	127
2.2. Ryzyko <i>compliance</i> i jego ocena.....	127
2.3. System zarządzania zgodnością	128
3. Identyfikacja wymogów i ocena ryzyka <i>compliance</i>	129
3.1. Identyfikacja wymogów <i>compliance</i> z ustawy nowelizującej	129
3.2. Ocena ryzyka <i>compliance</i>	131
4. Planowanie i wdrażanie systemu <i>compliance</i>	134
4.1. Założenia	134
4.2. Mechanizmy kontroli.....	135
5. Monitoring i ocena systemu zarządzania <i>compliance</i>	136
5.1. Monitoring	136
5.2. Ocena efektywności i doskonalenie systemu zarządzania <i>compliance</i>	138
6. Pozostałe elementy systemu <i>compliance</i>	139
Literatura	141
Orzecznictwo	143
O autorach i autorce	145

WSTĘP

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej 6.08.2019 r. podpisał ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, co zakończyło trwający od maja proces legislacyjny. Po publikacji ustawy w Dzienniku Ustaw w sierpniu 2019 r. nowe regulacje weszły w życie – w zasadniczej części – 1.01.2020 r.

Deklarowanym celem nowej ustawy jest poprawa otoczenia prawnego transakcji handlowych w celu zmniejszenia negatywnego zjawiska tzw. zatorów płatniczych, czyli kumulującego się na rynku nieterminowego regulowania należności wynikających z transakcji w obrocie gospodarczym. Zjawisko skumulowanych opóźnień w płatnościach może zagrażać wielu przedsiębiorcom działającym na rynku, a nawet całym branżom. Sytuacja finansowa jednych podmiotów może bowiem znacząco oddziaływać na inne, a nieterminowe regulowanie należności przez dłużników może negatywnie wpływać na sytuację dostawcy wierzyciela, który nie otrzymał zapłaty za swoje towary lub usługi.

Zatory płatnicze mogą wynikać co najmniej z kilku przyczyn. Po pierwsze, z opóźnień w płaceniu wymagalnych należności. Po drugie, z ustalania w umowach nadmiernie wydłużonych terminów zapłaty. Skutkami takich praktyk i zachowań, oprócz zatorów płatniczych, czyli zjawiska już skumulowanego i z całą pewnością bardzo negatywnego dla gospodarki, mogą być również: wzrost kosztów prowadzenia działalności przez firmy, osłabienie inwestycji, konieczność podnoszenia cen produktów lub usług na rynku czy ograniczenia zatrudnienia w określonych sektorach.

Temat zatorów płatniczych nie jest nowy, albowiem mówi się o nich już od wielu lat, przy czym walka z tym zjawiskiem miała do tej pory stosunkowo niewielką skuteczność – co projektodawca nowych przepisów sam zresztą przyznał w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej¹. W praktyce, jak wynika z doświadczenia wielu przedsiębiorców, ciągle bardzo często się zdarza, że ich kontrahenci płacą za towary lub usługi po terminie. Co więcej, wielu przedsiębiorców nadal musi czekać na płatność nawet przez 60 i więcej dni po upływie terminu płatności faktury. Doliczając do tego termin płatności umówiony między stronami transakcji, w praktyce oznacza to bardzo długie okresy pomiędzy wpływami środków na konto firmy, co może prowadzić do utraty płynności finansowej.

Z danych, na które powoływało się uzasadnienie projektu nowej ustawy na etapie legislacyjnym, wynika również, że przeterminowane należności uderzają częściej w małe i średnie przedsiębiorstwa aniżeli w duże. Jest tak przede wszystkim dlatego, że im mniejsze przedsiębiorstwo, tym udział kosztów związanych z zatorami płatniczymi w całkowitych kosztach działalności jest zwykle większy.

Mniejsi gracze nie dysponują też często wystarczającą pozycją rynkową, aby przeciwstawić się praktykom płatniczym narzucanym im z pozycji siły przez dużych kontrahentów. Dlatego pomimo istnienia dotychczasowych regulacji prawnych w zakresie przeciwdziałania zatorom płatniczym, w praktyce mniejsze podmioty gospodarcze miały znaczne trudności w ich wyegzekwowaniu, szczególnie jeżeli po drugiej stronie transakcji stał duży odbiorca towaru lub usługi. W poprzednim stanie prawnym wierzyciele czekający na zapłatę mieli do dyspozycji instrumenty prywatnoprawne takie jak możliwość żądania odsetek czy ograniczenia w zakresie umownego ustalania terminów płatności. Jednak próba wykorzystania tych mechanizmów w praktyce mogła oznaczać dla małej firmy utratę kontrahenta w ogóle, a w skrajnym przypadku nawet utratę dochodów i groźbę bankructwa. Dlatego w wielu przypadkach mały przedsiębiorca rezygnował z jakiegokolwiek obrony swych praw.

¹ Zob. rządowy projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, VIII kadencja, druk sejm. nr 3475.

Z tych wszystkich względów zdecydowano, że potrzebna jest nowa ustawa kompleksowo regulująca temat zatorów płatniczych. Zmian i nowości wprowadzonych ustawą nowelizującą jest dużo. Nowe przepisy zmieniają wiele obowiązujących już ustaw, w tym w szczególności ustawę z 8.03.2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych² (która jest nazywana od tej pory ustawą o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych), ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy podatkowe. Oprócz narzędzi prywatnoprawnych usprawniających proces odzyskiwania należności, zdecydowano się na wprowadzenie również instytucji administracyjnoprawnych, w tym w szczególności możliwości nakładania przez Prezesa UOKiK administracyjnych kar pieniężnych na nierzetelnych dłużników.

Wydaje się zatem, że nowa ustawa ma szansę być przełomem zmieniającym zasady gry w zakresie przeciwdziałania zatorom płatniczym.

Celem niniejszej publikacji jest przybliżenie Czytelnikom najważniejszych zmian wprowadzonych ustawą nowelizującą. Z założenia nie jest to jednak opracowanie kompleksowe, a raczej przewodnik po najważniejszych znowelizowanych przepisach, ze szczególnym uwzględnieniem nowych uprawnień wierzycieli transakcji handlowych oczekujących na zapłatę za towar lub usługę, a także praktycznych wskazówek dla dłużników w zakresie zarządzania należnościami oraz utrzymywania zgodności z nowymi regulacjami.

Warszawa, marzec 2020 r.

Jacek Liput

² Dz.U. z 2019 r. poz. 118 ze zm.

Rozdział 1

TERMINY ZAPŁATY W TRANSAKCJACH HANDLOWYCH PO NOWELIZACJI

1. Co się zmienia?

Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych w zasadniczej części zmieniała dotychczasową ustawę z 8.03.2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (od 1.01.2020 r. – ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹). Zakres zmian w tym zakresie odnosi się więc, zgodnie z tytułem znowelizowanej ustawy, do transakcji handlowych. O tym, jak należy zdefiniować transakcje handlowe zgodnie z nową ustawą, piszemy w dalszej części tego rozdziału.

W zakresie transakcji handlowych zmianie ulegają przede wszystkim uprawnienia wierzycieli i skorelowane z nimi obowiązki dłużników w związku z terminami zapłaty, a także skutki prawne niewykonania takich obowiązków.

¹ Ustawa nowelizująca zmieniła również tytuł podstawowego aktu prawnego w celu podkreślenia kompleksowości wprowadzanych rozwiązań. W znowelizowanej ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych znalazły się również m.in. nowe uprawnienia Prezesa UOKiK w zakresie ścigania nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

2. Regulacja unijna

Wracając jeszcze na chwilę do czasu przed nową ustawą, warto odnotować, że na poziomie unijnym już od roku 2011 istnieje regulacja dyrektywy 2011/7/UE². Powyższa dyrektywa została implementowana do polskiego porządku prawnego w 2013 r., a urzeczywistnieniem tej implementacji było wejście w życie ustawy z 8.03.2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Dyrektywa 2011/7/UE pokazuje, że problem opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych nie jest problemem lokalnym, wyłącznie polskim, ale dotyczy wielu krajów. Ustawodawca unijny ten problem wyraźnie dostrzega, wymagając implementacji określonych rozwiązań do krajowych porządków prawnych w państwach członkowskich UE. Motywacja ustawodawcy unijnego została dobrze przedstawiona w motywie 5 dyrektywy 2011/7/UE, zgodnie z którym harmonizacja rozwiązań prawnych w poszczególnych państwach członkowskich została uznana za konieczną do zapewnienia, aby operacje transgraniczne nie pociągały za sobą większego ryzyka niż sprzedaż krajowa. Wychodzi się bowiem z założenia, że w przeciwnym razie, gdyby istniały zasadniczo różne zasady traktowania opóźnień w płatnościach dla operacji krajowych i transgranicznych, mogłoby dojść nawet do zniekształcenia konkurencji na rynku unijnym. Z kolei motyw 36 dyrektywy 2011/7/UE pokazuje, że z punktu widzenia UE cel polegający na zwalczaniu opóźnień w płatnościach nie może być osiągnięty w sposób wystarczający wyłącznie na poziomie krajowym; lepsze efekty, zdaniem ustawodawcy unijnego, może przynieść regulacja unijna na poziomie dyrektywy.

Jednak dyrektywa 2011/7/UE dotyczy problemu zatorów płatniczych tylko częściowo, tj. w szczególności określa maksymalne terminy zapłaty, warunki naliczania odsetek i sposób dochodzenia kosztów odzyskiwania przeterminowanych należności. Również oryginalna implementacja dyrektywy w Polsce z 2013 r. ograniczała się li tylko do kwestii obowiąz-

² Regulacja unijna istniała wprawdzie jeszcze wcześniej, albowiem obecna dyrektywa 2011/7/UE zmieniała postanowienia poprzedniej z 2000 r., jednak w tym miejscu skupimy się na aktualnym stanie prawnym w zakresie prawa unijnego.

kowych z punktu widzenia prawa unijnego. Aktualna regulacja polska, wprowadzona ustawą nowelizującą, stanowi regulację znacznie szerszą i kompleksowo regulującą przedmiotowe zagadnienie od strony prawnej.

3. Zakres zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

3.1. Definicja transakcji handlowych

W tym miejscu warto wyjaśnić pojęcie transakcji handlowych. Jest to pojęcie centralne dla prawidłowego rozumienia nowych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Transakcje handlowe to nic innego jak umowy, których przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają je w związku z wykonywaną przez nie działalnością (art. 4 pkt 1 u.p.n.o.t.h.). Chodzi więc o wszelkiego rodzaju sytuacje, w których występuje element dostawy towaru lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Katalog stron takich transakcji, objętych zakresem stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, a więc pośrednio także działalności przez te strony wykonywanych, został określony w ustawie enumeratywnie (art. 2) i obejmuje on:

- 1) przedsiębiorców w rozumieniu przepisów Prawa przedsiębiorców;
- 2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pr. przeds., czyli – uproszczając – podmioty wykonujące enumeratywnie określone rodzaje działalności nieobjęte wprawdzie zakresem zastosowania Prawa przedsiębiorców, jednak objęte zakresem zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;

- 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 p.z.p.³ – czyli zamawiający w rozumieniu tej ustawy, w tym np. jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, ale także tzw. zamawiający sektorowi;
- 4) osoby wykonujące wolny zawód;
- 5) oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych; oraz
- 6) przedsiębiorców z państw członkowskich UE, państw członkowskich EFTA – stron umowy o EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej.

Jak widać z powyższego zestawienia, chodzi w pewnym skrócie o objęcie regulacjami obrotu profesjonalnego, z wyłączeniem obrotu konsumenckiego. To bowiem w tym sektorze występują opóźnienia w płatnościach, którym ustawodawca – zarówno unijny, jak i polski – chce przeciwdziałać. Takie podejście jest zgodne z dyrektywą 2011/7/UE, która swoim zakresem zastosowania obejmuje wszystkie transakcje handlowe, niezależnie od tego, czy są one dokonywane między przedsiębiorstwami (prywatnymi lub publicznymi), czy między przedsiębiorstwami a podmiotami publicznymi, a także relacje między głównymi wykonawcami a ich dostawcami i podwykonawcami (motyw 9 dyrektywy 2011/7/UE) – z wyłączeniem obrotu konsumenckiego (motyw 8 dyrektywy 2011/7/UE).

Warto wskazać, że znowelizowana ustawa wymaga, aby podmioty przedstawione w powyższym katalogu były wyłącznymi stronami transakcji określonej jako handlowa. Oznacza to w praktyce, że tylko taka transakcja, której wszystkie strony mogą być zakwalifikowane do powyższego katalogu, jest transakcją handlową i podlega ustawie. Może to powodować pewne wątpliwości co do możliwości obchodzenia przepisów przez strony transakcji, poprzez „sztuczne” włączanie do wielostronnych relacji umownych podmiotów nieposiadających cech wymaganych

³ W związku z tym, że 1.01.2021 r. wejdzie w życie niedawno uchwalona nowa ustawa z 11.09.2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. poz. 2019), od tego dnia definicja zamawiającego będzie określona w nowej ustawie i odesłanie zawarte w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zmieni się.

w katalogu tylko po to, aby osiągnąć efekt w postaci wyłączenia ustawy. W takim przypadku jednak odnośna czynność prawna będzie podlegała ocenie na gruncie art. 58 § 1 i 3 k.c. i może zostać uznana za nieważną – w całości albo w części dotyczącej „sztucznego” włączenia do umowy podmiotów spoza katalogu stron transakcji handlowej. Wydaje się więc, że przy uwzględnieniu tego mechanizmu nie ma większego zagrożenia z punktu widzenia możliwości omijania nowej regulacji.

Sankcję nieważności w takim przypadku powtarzają również – co stanowi jednak, przynajmniej częściowo, *superfluum* w stosunku do regulacji Kodeksu cywilnego – art. 13 ust. 3 i 4 u.p.n.o.t.h. Zgodnie z tymi ostatnimi przepisami:

- 1) nieważne są umowy niebędące transakcjami handlowymi zawarte przez strony transakcji handlowych, mające na celu obejście ustawy, a także
- 2) nieważne są postanowienia umowy będącej transakcją handlową, mające na celu obejście ustawy.

Innymi słowy, strony transakcji handlowych nie mogą m.in. „udawać”, że zawarły inną umowę (niebędącą transakcją handlową) z zamiarem obejścia (uniknięcia stosowania) przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, a także nie mogą w swojej umowie zawierać postanowień mających na celu takie obejście prawa.

W dalszej części niniejszego rozdziału przedstawimy pokrótce charakterystykę poszczególnych kategorii stron transakcji handlowych.

3.2. Przedsiębiorcy

Pojęcie przedsiębiorcy stosowane na potrzeby ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zostało zdefiniowane w Prawie przedsiębiorców. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 pr. przedś. przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą, przy czym za

Opóźnienia w terminowym otrzymywaniu płatności bywają jednym z większych problemów przedsiębiorców. Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, wprowadzona w życie 1 stycznia 2020 r., ma za zadanie pomóc w rozwiązaniu tych problemów i poprawić otoczenie prawne transakcji handlowych zawieranych w obrocie gospodarczym.

Praktyczny przewodnik, który oddajemy do rąk czytelników:

- jako pierwszy na rynku przybliży prawa i obowiązki stron transakcji handlowych wynikające z nowej ustawy,
- wyjaśnia, jak przedsiębiorcy mogą wykorzystać narzędzia wprowadzane przez nowe przepisy i jednocześnie – jak nie stać się ich ofiarą,
- na przykładzie regulacji wskazuje, jak budować system compliance w przedsiębiorstwie, oraz omawia tę tematykę kompleksowo, zarówno od strony prawnej, jak i podatkowej,
- uwzględnia regulacje wynikające z tzw. tarczy antykryzysowej.

Wielowymiarowość nowych unormowań sprawia, że ich wdrożenie i stosowanie jest wyzwaniem dla wewnętrznych systemów zarządzania zgodnością. Równocześnie narzędzia, które przedsiębiorcy otrzymali, odpowiednio wykorzystane, powinny ułatwić zarządzanie płynnością.

Książka pomoże w pracy nie tylko przedsiębiorcom, lecz także członkom zarządu, osobom zarządzającym płatnościami w spółce, pracownikom działów compliance, a ponadto prawnikom praktykom, w tym adwokatom i radcom prawnym oraz doradcom podatkowym.

9788381877596 W01D01

ISBN 978-83-8187-759-6

9 788381 877596

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 69 ZŁ (W TYM 5% VAT)